

Ο ΚΥΝΗΓΟΣ

ΕΤΟΣ Α' - Αριθ. 2

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ
ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ
5 Φεβρουαρίου 1928

ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΣΚΥΛΟΥ

Ο κύων είναι εκ φύσεως κοινωνικός... Η φύση του σκύλου είναι κοινωνική... Ο κύων είναι εκ φύσεως κοινωνικός...

Αλλά εις μίαν επιπλέον συνδεδεμένην διά παραδειγματισμούν... Η φύση του σκύλου είναι κοινωνική...

Με την καλή μετρίωσιν ο κύων... Η φύση του σκύλου είναι κοινωνική...

Παρά όλα τα ανωτέρω... Η φύση του σκύλου είναι κοινωνική...

Όταν προέλθουν... Η φύση του σκύλου είναι κοινωνική...

ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΑ ΔΕΙΟΜΑΤΑ

— Προμηθεύετε... Η φύση του σκύλου είναι κοινωνική...

— Η αυταποδοχή... Η φύση του σκύλου είναι κοινωνική...

Αρχίζω να πιστεύω... Η φύση του σκύλου είναι κοινωνική...

Ο κύων... Η φύση του σκύλου είναι κοινωνική...

Όταν... Η φύση του σκύλου είναι κοινωνική...

Είστε... Η φύση του σκύλου είναι κοινωνική...

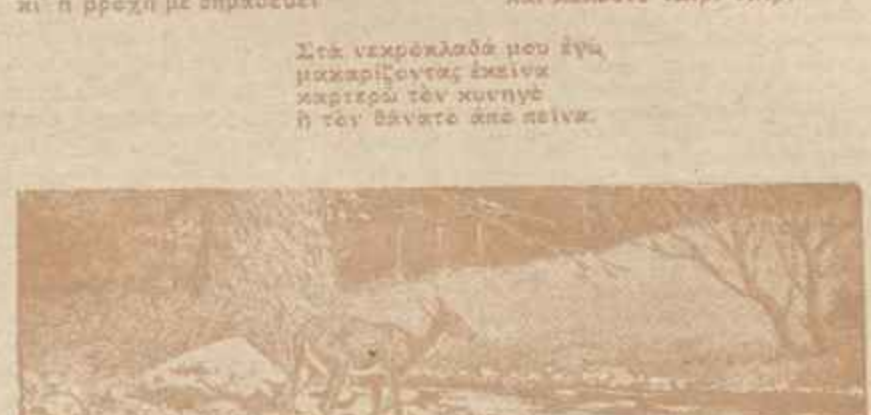
— Η αυταποδοχή... Η φύση του σκύλου είναι κοινωνική...

— Η αυταποδοχή... Η φύση του σκύλου είναι κοινωνική...

ΤΟ ΠΛΗΘΟΜΕΝΟ ΠΟΥΛΙ

Ήλθαν... Η φύση του σκύλου είναι κοινωνική...

Πώς... Η φύση του σκύλου είναι κοινωνική...

ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

— ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΟΝ ΑΣΥΤΥΧΗΜΑ... Η φύση του σκύλου είναι κοινωνική...

— ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΟΝ ΑΝΕΥ ΧΕΙΡΩΝ... Η φύση του σκύλου είναι κοινωνική...

— ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΟΝ ΠΕΚΟΡ... Η φύση του σκύλου είναι κοινωνική...

— ΦΟΝΟΣ... Η φύση του σκύλου είναι κοινωνική...

НИКОЛ. НИКОЛАΪДОУ

ΠΑΝΑΡΘΡΟΣΟΡ 60-ΑΘΗΝΑΙ

Εὐθὺς σπουδάζαντος τὴν ὀπλοποισίαν ἐν Ἀγγλίᾳ.

Αντιπροσώπου του περιήγησαν Γαλλικού Οίκου Κυνηγετικών Όπλων "CHARLIN.

ΕΠΙΣΚΕΥΑΖΟΝΤΑΙ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ ΟΠΛΑ

ΠΕΡΙΣΤΡΟΦΑ ΚΑΡΑΒΙΝΑΙ Κ.Α.Π.
ΤΙΜΑΙ ΛΟΓΙΚΑΙ =

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΚΥΝΗΓΟΥΣ
ΚΑΙ ΟΠΛΟΠΩΛΑΣ

Μόνον με τὴ φυσίγγια

THE WESTERN CARTRIDGE CO.

Θα ἔχετε ἀποτελέσματα
ἀνώτερα τῶν προσδοκίων σας
Ἐρωτήσατε ὅπου τὰ ἐδοκίμασαν.

Γενικό: 'Ανταρρόσποδο:

ΑΘΑΝ. ΚΡΙΝΟΣ Στου Αρσενείου αρ.8

Ἀντιπροβόλῃ Εἰσροχῶν

ΚΩΣΤ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ Ηρώς

Ε. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ, Β. ΣΚΟΤΙΝΙΩΤΗΣ Βόλος

TO NEW CHIEF

A collage of various symbols, including a skull, a heart, a flower, and a cross, overlaid on a background of faint, repeating text.

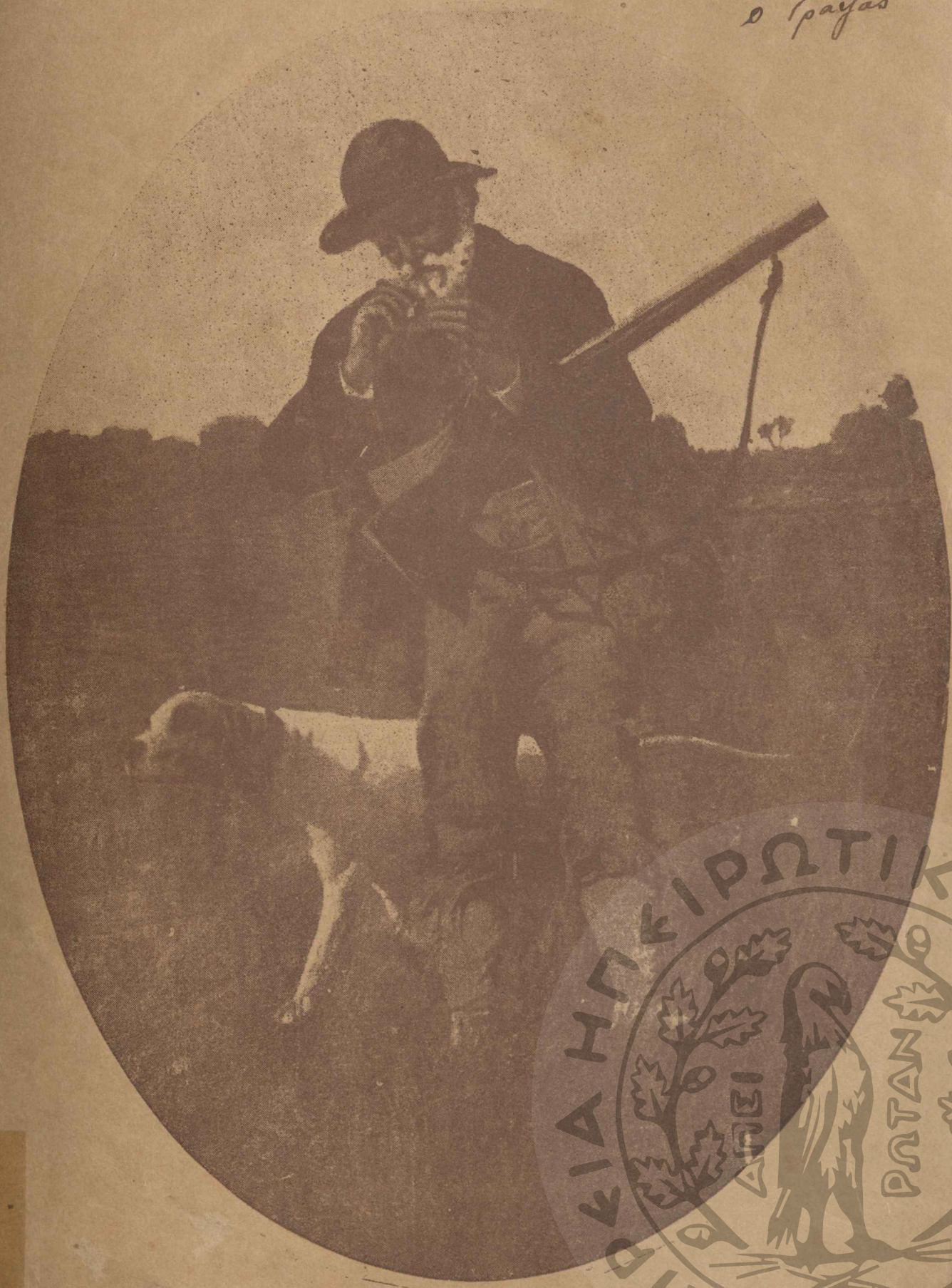
20. Περὶ τῆς τοῦ Ἰησοῦ ἀποστολῆς
 τῆς ἐκ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἰησοῦ
 ἐκ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἰησοῦ
 ἐκ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἰησοῦ

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΝΩΡΙΖΗ

Ο ΚΥΝΗΓΟΣ

Εἰς τὸν ἀγαπῶντα μου
Κ^ον Εὐμ. Βρίττον
ὁ Γράψας

Η ΕΚΔΟΣΙΣ ΜΑΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΙΝΑ
ΠΕΡΙ ΘΗΡΑΣ

ΖΩΗ ΕΚΔΗΛΟΥΣΑ

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ
Κ. ΑΝΑΣΤ. ΜΕΤΑΞΑ

Εἰς πάντα τὰ Κράτη, μηδεὶς γειτονικῶν Βαλκανίων ἐξαί-
μένων, ἐκδίδονται κυνηγε-
τικὰ περιοδικὰ, ἀπὸ πολλοῦ
μου, μετὰ ἀναγνώστας τὴν
μονοτονίαν τοῦ κυνηγετικοῦ
μου, ἥτις, παρακολουθεῖ δι-
πλῶν, τὰς ἐξελίξεις τῆς παγ-
σμίου κυνηγετικῆς κινήσεως,
ιδάσκειται καὶ ἐντροφᾷ εἰς τὰς
τῆρας τῶν.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα τῆς ὁποίας
Θεοὶ, κατὰ τὴν μυθολογίαν,
τενόησαν τὴν θήραν καὶ τὴν
θεοποίησαν ἐν τῷ προσώπῳ
τῆς παρθένου Ἀρτέμιδος, εἰς
τὴν χώραν τῶν ἡμιθέων τῶν
μηδέντων ὑπὸ τῶν Θεῶν τοῦ
Ὀλύμπου, διὰ τοῦ θείου δωρή-
ματος τῆς κυνηγεσίας, εἰς τὴν
Ἑλλάδα, τὴν πατρίδα τοῦ Ξε-
νοφάντος, τοῦ πατρὸς τῆς θη-
ρευτικῆς καὶ συγγραφῆς τοῦ
θανάτου ἑλληνικοῦ ἔπους, εἰς
τὴν χώραν εἰς ἣν ἐξεπονή-
σαν τὰ ἀριστουργήματα πε-
ρί θήρας τοῦ Σωκράτους
καὶ τοῦ Ἀριανοῦ καὶ τὰ μεγα-
ειώδη κυνηγετικὰ ἐπικά ποιή-
ματα τοῦ Ὀππιδανῶ, ὁ κυνη-
γετικὸς κόσμος ἐστερεῖτο μέχρι
νῦν ἐνὸς δημοσιογραφικοῦ
ργάνου, μέσῳ τοῦ ὁποίου νὰ
παρακολουθῇ τὰ ἐνδιαφέροντα
αὐτῶν ζητήματα.

Καὶ εἶναι ἄπειρα τὰ ζητή-
ματά μας, ὥς εἶναι πολλαπλῇ,
σημασία τῆς θήρας.

Ἡ τέχνη τῆς θήρας, αἱ ἐπι-
τημονικαὶ μελέται τῶν θηρευ-
τῶν μέσων, ἡ κυνηγετικὴ ὁ-
τεχνία, ἡ ἱστορία, ἡ προσ-
κομία καὶ ὁ πολλαπλασιασμὸς
τῶν θηραμάτων, τὸ θηρευτι-
κὸν Δίκαιον καὶ ἡ θηρευτικὴ
πολιτικὴ, ὁ οἰκονομικὸς παρα-
γοντισμὸς καὶ ἡ πλουτολογικὴ
σημασία τῆς κυνηγεσίας, ἡ ὑ-
γεινὴ καὶ ἡ ἠθικὴ, ἡ αἰσθητικὴ
αἱ ἡ κοινωνικὴ σημασία τῆς
θήρας, ἡ κυνολογία καὶ ἡ καλ-
πρέγεια κυνοθηρευτικῶν εἰδῶν
παγκόσμιος θηρευτικὴ ἐξέ-
λιξις καὶ ἡ ἐν Ἑλλάδι ἐπικρα-
τοῦσα κυνηγετικὴ κατάστασις,
καὶ τὰ ποικίλα συναφῆ θηρευ-
τικὰ ζητήματα, δὲν ἔτυχον κοι-
νῆς καὶ προσοιτῆς διαδόσεως ἐν
τῇ χώρᾳ μας.

Τὴν ἑλλειψίν ταύτην, ἐδυστυ-

Ἡ Ἑλληνικὴ ἱστορία μᾶς διδά-
σκει ὅτι ὅλα τῆς χώρας τὰ μεγάλα
ἔργα καὶ ἐκτεταμένα δάση ἔβριθον
ζωῆς ἀγρίας παντοίων θηρίων κατὰ
τὴν ἀρχαιότητα.

Ἀν' ἐλπίδι τῆς ν' ἀνατρέξῃ εἰς
τὴν ἐποχὴν τῆς Ἑλληνικῆς μυθο-
λογίας, καθ' ἣν ἡ Ἀρτεμις παρί-
σταται ὡς λυτρώτρια τῆς ὑπὸ τοὺς
βρυχηθμοὺς τῶν θηρίων τρεμύσης
ἀνθρωπότητος, ἂν ἀναπολήσῃ τις
τὰς δραματικὰς περιπετείας τῆς Πά-
λης τοῦ Ἀπόλλωνος πρὸς τὸν Πύ-
θωνα καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους
θανάτωσιν τῆς Λερναίας Ὑδρας,
ἀγεται νὰ πιστεύσῃ ὅτι κατὰ τοὺς
μυθικοὺς ἐκείνους χρόνους, ἐντὸς

τῶν ἀχανῶν καὶ ἀνεξερευνητῶν ἐ-
λῶν τῆς εἰσέτι ἐρήμου κατοικίαν χώ-
ρας, παρέτεινον ἀκόμη τὴν σκοτει-
νὴν τῶν ὑπαρξῶν τελευταῖοι τινὲς
τῶν μεγαλοσφύρων, ζωντανὰ ὑπό-
λοιπα τῆς τριτογενεῦς ἐποχῆς, ἐνῶ
ἔστηνον ἤδη τὴν κατοικίαν τῶν οἰ-
θεῶν τοῦ Ὀλύμπου τὴν κορυφὴν
καὶ ἐγκαθίσταντο αἱ μεῦσαι εἰς τοὺς
ἑλικῶνας τὰ σύσκητα δάση.

Μέχρι τῶν ἡμερῶν τοῦ Ξενοφῶ-
ντος, ὡς οὗτος ἐν τοῖς κυνηγετικοῖς
τοῦ ἀναφέρει. «Λέοντες καὶ παρδά-
λεις, λύγινες, πάνθηρες, ἄρκτοι καὶ
τ' ἄλλα ὅσα ἐστὶ τοιαῦτα θηρία ἢ

λίσκετο περὶ τὸ Πάγγαιον ὄρος καὶ
εἰς Κιττὸν τὸν ὑπὲρ τῆς Μακεδο-
νίας, τὰ δὲ ἐν Ὀλύμπῳ τῷ μισίῳ
καὶ ἐν Πινδῳ».

Ἐκ τοῦ συνόλου τῆς ἡρωϊκῆς μυ-
θολογίας ἐναργῶς διαφαίνεται ἡ
κυριαρχοῦσα ἐννοία τῆς προσπαθεί-
ας καὶ τῆς ἐκδηλώσεως τῆς ἀλλῆς
τοῦ κηνυγῶς ὡς πρώτου καὶ ἀπα-
ραιτήτου ἔργου εἰς τὴν ἴδρυσιν δη-
μοσίου κοινωνικοῦ βίου.

Ὁ Ἡρακλῆς καὶ ὁ Θησεύς, εἰς τὴν
τὴν δρᾶσιν τὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα
ἀλληγορικῶς ἀπέδωκεν ὅλα τὰ ἀν-
θρώπινα ἔργα, ἅτινα ἡ μετατροπὴ
τοῦ βίου ὁλοκλήρου λαοῦ ἀπὸ νο-
μάδος εἰς μόνιμον ἐγκατάστασιν
ἀπῆλθε, παρίστανται ὡς μεγάλοι
κυνῆγοι.

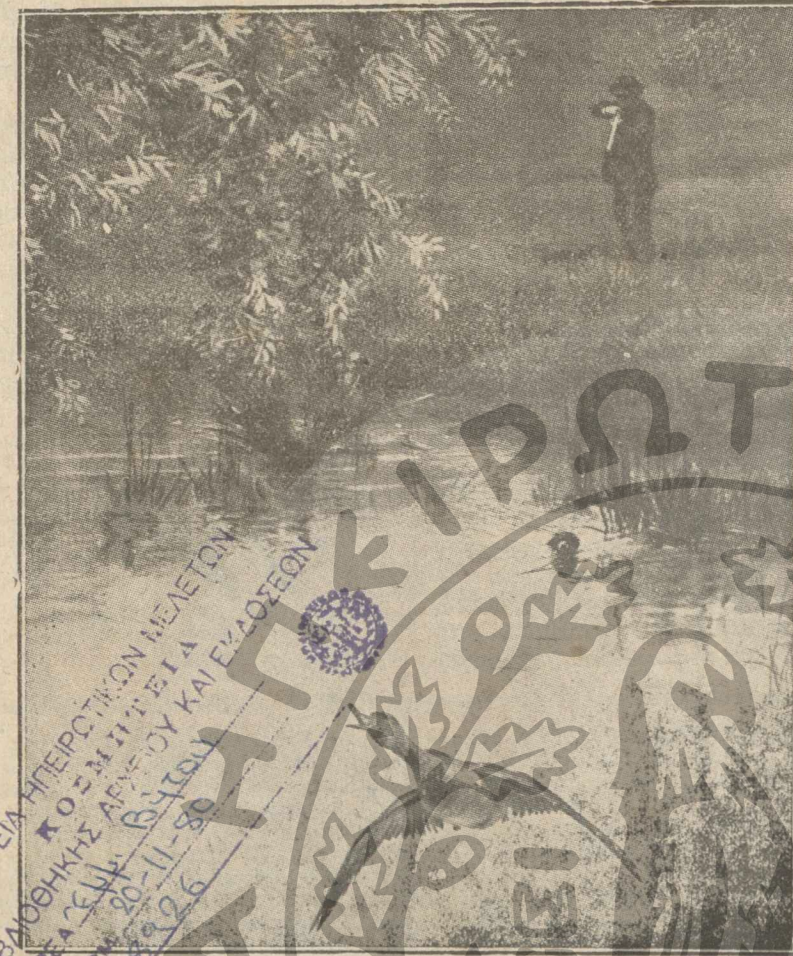
Ὁ Λέων τῆς Νεμέας καὶ τῆς Κρή-
της ὁ Μινώταυρος, παρίστανται κατὰ
στασιν διάφορον τῆς τῶν μετέπειτα
χρόνων, ὅποτε ὁ φωτεινὸς τῆς ἱστο-
ρικῆς ἐποχῆς βίος, διέλυε τὴν σκο-
τεινὴν τῶν μύθων ομίχλην, ἀλλὰ
καὶ τότε, τόσον παρ' Ἑλλήσιν ὥσπερ
καὶ παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις, ἐνεργῶς ἀ-
πανταχοῦ διαφαίνεται ὁ ἐνδοιασ-
μὸς καὶ τὸ σέβας ἅτινα τὸ εἰς ἑ-
παρκρον ἀνεπτυγμένον πνεῦμα τῶν
λαῶν τοῦτον ἔτρεφε πρὸς τὸ εὐγε-
νὲς τῆς θήρας ἔργον.

Ὁ Εὐρυπιδὴς κατέστησε κέντρον
μίας τῶν τραγωδιῶν τοῦ τῆς θήρας
Κάπρου, ὁ Ἀριστοτέλης ἐντολὴ τοῦ
Ἀλεξάνδρου συνέγραψε πραγμα-
τεῖαν περὶ θήρας, ὁ Ὀππιδανὸς ἐξέ-
μνησεν αὐτὴν διὰ τῶν ἀσμάτων τοῦ
καὶ ὁ Ξενοφὼν ἀνεκέρυσεν αὐτὴν
ὡς δῶρον τῶν θεῶν πρὸς τοὺς ἀν-
θρώπους καὶ ὡς τὴν καλλιτέραν
προπαιδεῖαν τῆς νεολαίας εἰς μέλ-
λοντας στρατιώτας.

Θρησκευτικαὶ ἱεροτελεστία πε-
ριέβαλον τὸ εὐγενὲς ἔργον τῆς θήρας
καὶ ἀπετέλεσαν σπουδαῖον μέρος
τῆς θείας λατρείας, ἥς ὁ περιφημὸς
τῆς Ἀρτέμιδος Ναός ἐν Ἐφέσῳ ὑ-
πῆρχε κατὰ τὴν ἐννοίαν ταύτην τὸ
λαμπρότερον καὶ φωτεινότερον σύμ-
βολον. Ἀναμφιβόλως ἀπὸ τῆς ἐπο-
χῆς τοῦ Ναοῦ τοῦ Σολωμῶντος οὐ-
δὲν οἰκοδόμημα θρησκευτικῆς λα-
τρείας ὑπῆρξεν ὥς τότε τόσον πε-
ρίλαμπρον καὶ περιέκλεισεν ἐν αὐ-
τῷ τόσους θησαυροὺς ὥσπερ ὁ ναὸς
ἐκεῖνος.

Τὸ ἐκπαλιν ἄγαλμα τῆς Θεᾶς,
ἐν τῶν μεγαλειτέρων ἀριστοτεχνη-
μάτων τῆς ἀρχαίας τέχνης, ἐκό-
σμησε τὸν ἱερὸν. Παρίστα τὴν θεάν
ὡς Σελήνην, μετὰ τὴν ἡμισέληνον
ἐπὶ τῆς κορυφῆς, ὠπλισμένην μετὰ
τόξον καὶ τὴν φαρέτραν, ἐπὶ τοῦ
ὑπὸ ἐλάφῳ συρρομένου ἄρματος τῆς
περιβαλλομένης ὑπὸ τῶν ὑπὸ τοῦ
Πανὸς δωρηθέντων αὐτῇ κυνῶν.

Εἰς τὸ ἱερὸν αὐτὸ ἔδυσαν αἱ Ἑ-

Τὸ Κυνηγετικὸν Πάππυς

χῶς δὲν ἐπλήρωσαν αἱ ἐλάχι-
στα ἐκδόσεις ἑλληνικῶν κυνη-
γετικῶν βιβλίων, καὶ εἰς ἡμᾶς
ἐλαχεν ὁ κληρὸς, τῆς διδασκα-
λίας-ἧς ἐπιτραπῇ νὰ εἰπωμεν
καὶ τῆς διαδόσεως τῶν περὶ τὴν
θήραν ζητημάτων, διὰ τοῦ πα-
ρόντος περιοδικοῦ.

Προβαίνοντες εἰς τὴν ἐκδο-
σιν, τοῦ δεκαπενθήμερου-πρὸς

τὸ παρόν, περιοδικοῦ "Ο ΚΥ-
ΝΗΓΟΣ", εὐελπιστοῦμεν ὅτι ἐκ-
πληροῦμεν κοινὸν πόθον ὁλο-
κλήρου τοῦ κυνηγετικοῦ κό-
σμου τῆς πατρίδος μας, καὶ δια-
τρανοῦμεν τὴν πεποίθησιν ὅτι
οὐχὶ ματαίως κατεβλήθησαν αἱ
προσπάθειαι μας.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν

παραπομπών στοχού αναγκή να γνωρίζουμε και την ταχύτητα του βλήματος. Έδειχθη διά άκριβεστάτων ήλεκτρικών συσκευών ότι τὸ βλήμα διὰ νὰ διανύσῃ τὸ ἀπὸ τὸ στομίον τῆς κάννης διάστημα μέχρι τοῦ στόχου (40 μέτρα) ἀπαιτεῖ χρονικὸν διάστημα 1/8 τοῦ δευτερολέπτου.

ΤΟ ΝΕΟΝ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ ΠΕΡΙ ΘΗΡΑΣ

— = —

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΠΥΡΙΤΙΔΟΣ

Σήμερα με τὰς μεγάλας προόδους της επιστήμης και με τὰς τόσο πολεμικά γεγονότα, είναι γνωστά εις όλους αἱ σπουδαίοντες ιδιότητες της πυριτίδος. Οὗτω π.χ. ὁ καθὲς γνωρίζει ὅτι μερικὰ γραμμάτια πυριτίδος εἶναι ικανὰ νὰ προκαλέσων τὸν θάνατον καὶ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ ἰσχυροτέρου θηρίου. Μὲ μικρὰν σχετικῶς ποσότητα πυριτίδος δύναται νὰ θυματισθῇ τεράστιος βράχος, νὰ βυθισθῇ μεγάλα πλοία καὶ νὰ ἐκσπενδυνθῇ βλήματα μεγάλου βάρους εἰς δεκάδας χιλιόμετρον ἀπόστασιν μετὰς σημειώνας προόδους, εἰς ἐκατοντάδες χιλιόμετρον, μετὰ τὰς προόδους της αἰῶνος.

Ἡ πυρίτις, ἡ ἔχουσα τοιαύτας ιδιότητες, αἵτινες ἐκπλήσσουν τοὺς πάντας, δὲν εἶναι οὐτε προϊόν τύχης, οὐτε διὰ μαγείας προσκυνην. Τουναντίον εἶναι προϊόν σκέψεως καὶ ἐργασίας τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος ἐπὶ δολιχέρους αἰῶνος τὸ προσηυχόμενον καὶ τὸ ἀνεξήγητον. Παρ' ὅλας ὅμως τὰς προσπάθειάς του ἡ φύσις, ἡλιότυπος τρόπον τινὰ φρομένη, τὸ ἀπέκρυπτεν ἐπὶ πολλὴν χρόνον ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπων τὸν ἀνθρώπου.

Ὡς σκοπὸν ἔχοντες ν' ἀσχοληθῶμεν εἰς προσεχῇ ἄρθρῳ λεπτομερῶς περὶ τῶν ιδιοτήτων της πυριτίδος ἀπὸ κληρονομικῆς ἰδίας ἀποφύσεως, δὲν θεωροῦμεν ἐν τοιαύτοις ἀνέλεεις διὰ τοὺς ἀναγνώστας τοῦ "Κυνητοῦ", νὰ προβῶμεν εἰς μίαν σύντομον ιστορικὴν ἀνασκόπισιν της πυριτίδος.

Θὰ μὲς ἐπιτραπῇ ὁδὸν, ὅπως ἐξεργάσωνται τὸν ὁρίον, τὸ ὅποιο τὸ παρὸν περιοδικὸν ἐχάραξεν, ν' ἀνατρέξωμεν εἰς τὸ παρελθὸν καὶ πέραν ἀκόμῃ ἐκείνου ποὺ μὲς ἀπεικονίζει ἡ ἱστορία, ἀφίνομεν τὴν φαντασίαν νὰ φθάσῃ μέχρι τῶν μακρινῶν ἐκείνων προϊστορικῶν ἐποχῶν καὶ νὰ ἴδωμεν ποία μέσα μετεχειρίσθη τὸ πρῶτον ὁ πρωτογενὴς ἄνθρωπος τὸσον πρὸς ἄμυναν, ὅσον καὶ πρὸς ἐπίβειον. Ἀρχόμενοι τοιούτων τρόπων ἀπὸ τὸ πλὴν μακρινὸν παρελθὸν καὶ παρακολουθόντες ὅσον τοῦτο εἶναι δυνατόν τοὺς διαφορὰς σταθμοὺς της ἀνθρωπίνης σκέψεως, θὰ φθάσωμεν μέχρι τῶν προόδων, αἵτινες ἐπετεύχθησαν ἐπὶ τὸν ἡμερῶν μας.

Διάφορα εἰδηζῶν καὶ φυτῶν ἐκάλυπτον τὴν γῆν, ὅτε ἀνεφάνη ὁ πρῶτος ἄνθρωπος. Τὸ ἐντοκτικὸν της αὐτοσυντηρήσεως τὸν ὤδῃ πρὸς ἀναζήτησιν τροφῆς. Διὰ τῶν χειρῶν του ἔκοπτε καρπούς καὶ ἔτρωγεν. Πῶς ὅμως ἤδυνάτο νὰ συλλεθῇ τὰ πτηνὰ καὶ τὰ ζῶα, τὰ ὅποια τὸν ὑπερέβαινον εἰς ταχύτητα καὶ ἀρετὰ ἐξ αὐτῶν καὶ εἰς δύναμιν; Πλέον εὐφρῆς αὐτὸς ἀπὸ τὰ πρὸς ζῶα, παρετήρει καὶ ἐσκέπτετο.

Ἐκ τυχαίων ἴσως φυσικῶν φαινομένων, ὅπως π.χ. ἐκ της πτώσεως, ἐνδὲς λίθου ὑψηλὰ τοποθετημένου, ἐπὶ ἐνὸς κάτωθεν διερχομένου ζώου ἡ καθημερινὴ πτηνοὺ καὶ ἐκ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, συνεπείαν ἐν ἀρκούσας νὰ εἶναι ἕνα λίθον μετὰ ἀρετὴν δύναμιν ἐναντίον ἐνὸς ζώου ἡ πτηνοῦ, ἵνα τοῦ δόσῃ, νεκρὸν εἰς τὰς χεῖρας, τὸ ἐπιθυμητὸν θήρμα. Οὕτω λοιπὸν ἀγνοῦντα εἰς τὸ λογικὸν συμπέρασμα, ὅτι ὡς πρῶτον ὅπλον ὁ ἄνθρωπος μεταχειρίσθη λίθους καὶ ξύλα, τὰ ὅποια ἡ φύσις ἀφρόνως τοῦ παρέσχεον.

Μὲ τὴν ἀράδον ὅμως τοῦ χρόνου, ὁ ἄνθρωπος ἐξελισσόμενος πνευματικῶς, ἐξήγησε νὰ τελεοποιήσῃ τὰ ἀρχαῖα ὅπλα του. Τοιούτωντρόπος, ἀντὶ τῶν ἀπλῶν λίθων, ἀνεξήγησε σκληροῦς τοιοῦτους, τοὺς ὁποίους ἐλάβευσεν καὶ κατεσκεύασε πελέκει καὶ μαχαίρας. Δι' αὐτῶν ἤδυνάτο εὐκολώτερον νὰ καταβάλλῃ τὰ θηράματα καὶ νὰ κότερῃ καὶ ξύλα πρὸς θέρμανσιν.

Βραδύτερον ὁ ἄνθρωπος ἐπενόησε τὰς σφενδόνας, γνωστὰς καὶ σήμερον, διὰ τῶν ὁποίων ἤδυνάτο νὰ ῥίπτῃ λίθους μετὰ μεγάλης δυνάμεως, εἰς ἐκατοντάδας μέτρων ἀπόστασιν.

Οἱ αἰῶνες καὶ αἱ χιλιετίδες διεδέχοντο ἀλλήλας χωρὶς νὰ παρατηρητῇ μεγάλη βελτίωσις εἰς τὰ ἀρχαῖα ὅπλα τοῦ ἀνθρώπου.

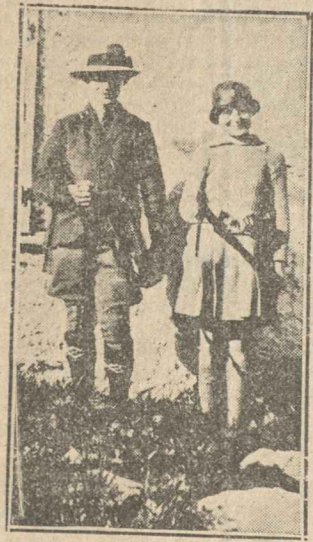
Πολὺ βραδύτερον, ἴσως ἐνδὲς της ιστορικῆς περιόδου, ἀναφαίνεται ὡς ὅπλον τὸ ἀκόντιον καὶ μετέπειτα τὰ βέλη. Ἡ χρῆσις τῶν ὁπλῶν αὐτῶν διήρκεσεν ἐπὶ πολλὴν καὶ ἐχρησιμοποίησαν καὶ παρὰ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων οἵτινες

παρ' ὅλων τῶν μέγαν πολιτισμῶν τῶν οὐδεμίαν τροποποίησιν ἐπέφερον εἰς τὰ πολεμικὰ τῶν μέσων.

Ἀκόμῃ καὶ σήμερον τὰ βέλη καὶ ἀκόντια χρησιμοποιοῦνται παρὰ τῶν ἀρχαίων της Ἀφρικῆς-Ἀμερικῆς καὶ παρὰ τῶν Ἑσκιμῶν, δηλαδὴ παντοῦ ὅπου λόγῳ διαφορῶν συνθηκῶν, δὲν ἔχει ἀκόμῃ εἰσχωρῆσαι ἡ πρόοδος. Λόγῳ ὅμως τῶν ἀγῶνων μέχρις ἐξοντώσεως, οἵτινες ἀνέκαθεν ἐλάβανον χώραν, τὸσον μεταξὺ οἰκονομειῶν, ὅσον καὶ μεταξὺ νομάδων, ὁ ἄνθρωπος ἐπέδιδμεν καὶ ἀνεξήγηται ἄλλων μέσων ἀμύνης καὶ ἐπιθέσεως, τὸ ὅποιον νὰ ἐπιτρίπῃ καὶ εἰς τοὺς ἀδύνατους ἀκόμῃ ν' ἀντεπεξέρχωνται κατὰ τὸν ἰσχυρὸν καὶ τὸ ὅποιον νὰ παρέχῃ τὴν νίκην εἰς τὴν σκέψιν καὶ οὕτως εἰς τὴν ἔλπιν. Ὡς μέσον ἰσότητος καὶ δικαιοσύνης δέον νὰ θεωρηθῇ ὅτι ἐγένετο δεκτὸ τὸ πρῶτον ἡ πυρίτις.

Πράγματι ἡ ἀνακάλυψις της πυριτίδος παρ' ὅλην τὴν ἐν πολέμῳ χρησιμοποίησιν της, ἀποτελεῖ ἐν τῶν μεγάλων συντελεστῶν προόδου της ἀνθρωπότητος.

Μολοντοὶ ἡ ἐποχὴ καὶ ἡ χώρα ὅπου τὸ πρῶτον ἐγένετο χρῆσις πυριτίδος δὲν εἶναι ἀπολύτως γνωστὰ καὶ παρ' ὅλην τὴν διαμάχην μεταξὺ διαφορῶν χωρῶν, αἵτινες θέλουσι ν' ἀποδώσωνται αὐτὴν εἰς ἰδικούς των πολιτάς, ὅπως π.χ. συμβαίνει μετὰ τῶν Γερμανοῦς, οἵτινες θεωροῦν ἐφευρετὴν της πυριτίδος τὸν μοναχὸν Sehwrigt, δυνάται παρ' ὅλα τὰ ἀνωτέρω, νὰ λεχθῇ σχεδὸν μετὰ βεβαιότητος ὅτι οἱ Κινεζοὶ καὶ οἱ Ἰνδοὶ εἰ-

Οἱ μικροτεροὶ κυνηγοὶ τῶν Ἀθῶν Norman & Olive H. Finnis εἰς τὸν Ἀγ. Κωνσταντῖνον-Μασσαθῶνος

να οἱ ἐφευρετὰς τῶν ἐμπορητικῶν μυγμάτων καὶ ἐπομένως οἱ πρόδρομοι της μαύρης πυριτίδος.

Βραδύτερον ἀναφαίνεται χρησιμοποίησις τοιοῦτων μυγμάτων ἐν Βυζαντίῳ, τὰ ὅποια μετεχειρίζοντο κατὰ τῶν διαφορῶν πολιτικῶν της πόλεως. Ὁ καθὲς γνωρίζει ἐκ της ἱστορίας ὅτι τὸ 667 μ.χ. ὁ Καλλίνικος, ἀρχιτέκτων Σύριος, κατεσκεύασε τὸ λεγόμενον ὑγρὸν πύρ, διὰ τοῦ ὁποίου κατέκαυσεν τὸν στόλον τῶν Ἀράβων. Τὸ τοιοῦτον πύρ ἀποτελεῖτο ἀπὸ μίγμα θεοῦ, ἀνθρακὸς καὶ φητικῶν ἐλαίων, ἐλαίων πίσισης, ῥητίνης κ. λ. π. Τὸ μίγμα ἐτοπιδεῖτο ἐντὸς δοχείων, ἀνεφλέγετο, καὶ δι' ἰδικῶν συσκευῶν ἐξαεστελλετο κατὰ τῶν ἐχθρῶν πλοίων ἢ κατὰ τῶν ἐχθρῶν στρατοπέδων.

Τόσον ὅμως οἱ Κινεζοὶ ὅσον καὶ οἱ Βυζαντινοὶ, μετεχειρίσθησαν τὸ μίγμα θεοῦ, ἀνθρακὸς καὶ νήτρον, δι' ἐμπορητικῶν σκοποῦς. Δηλαδὴ τὸ μετεχειρίζοντο ἡ νὰ παράγουν πυρκαϊὰς ἢ ἀποπνικτικούς καπνοὺς ἢ νὰ ἐνοστεύωνται πανικόν.

Πρὸς τοῦτο ἐλάμβανον ξύλα, τὸ ἄκρον τῶν ὁποίων ἐκάλυπτον διὰ τοῦ ἀνωτέρω μίγματος ἢ διὰ λυόμενου θεοῦ, τὰ ἥσαντο καὶ τὰ ἐξηκοντίζον ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν. Δὲν δύναται ὁδὸν οὐτε

οἱ μὲν οὐτε οἱ δὲ νὰ θεωρηθῶσιν ὡς πραγματικῶς ἐφευρετὰς της πυριτίδος της ὁποίας ἡ θεμελιώδης ιδιότης εἶναι οὐχὶ ἡ παραγωγὴ πυρκαϊῶν, ἀλλὰ ἡ ἐκσπενδύσις στερεῶν σωμάτων εἰς μακρινὰς ἀποστάσεις.

Πολὺ βραδύτερον κατὰ τὸν 13 αἰῶνα οἱ Ἀράβες, οἵτινες, λόγῳ τῶν ἐμπορικῶν συναλλαγῶν, τὰς ὁποίας εἶχον μετὰ Κινεζοῦς, ἔμαθον τὴν σύστασιν τῶν ἐμπορητικῶν μυγμάτων, ἐπέδιδδον εἰς τὴν μελέτην της καύσεως, τῶν ἀνωτέρω μυγμάτων.

Οἱ Ἀράβες εἶναι οἱ πρῶτοι, οἵτινες θέσαντες ἐντὸς σελήνων μίγμα θεοῦ, ἀνθρακὸς καὶ νήτρον ἠδυνήθησαν ν' ἀποστεύωνται εἰς μακρινὴν ἀπόστασιν στερεὰ σώματα σχήματος βέλους.

Ὡς ἐφευρετὰς ὁδὸν της μαύρης πυριτίδος πρέπει νὰ θεωρηθῶν οἱ Ἀράβες.

Εὐθὺς μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν Ἀράβων ἡ πυρίτις εἰσῆλθεν καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην, πρῶτον ἐν Γερμανίᾳ περὶ τὰ μέσα τοῦ 13ου αἰῶνος, ὁλόντων βραδύτερον ἐν Ἀγγλίᾳ, Γαλλίᾳ καὶ εἰς τὰς ἄλλας Εὐρωπαϊκὰς χώρας.

Τὰ συστατικὰ τοῦ μίγματος τῶν Κινεζῶν, ἀπετελοῦντο ἀπὸ θεοῦ, ἀνθρακὸς καὶ νήτρον. Τὸ τελευταῖον τοῦτο σῶμα, ἀφῆντο εἰς τὴν Κίνα. Αἱ ἀναλογίαι τοῦ μίγματος δὲν ἦσαν καθορισμέναι καὶ αἱ ιδιότητες ἐξηρατῶντο ἀπὸ τὴν καθαρότητα τῶν συστατικῶν, ἡ ὁποία παρημελεῖτο τελείως ὑπὸ τῶν Κινεζῶν.

Ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς ὅμως της πυριτίδος εἰς τὴν Εὐρώπην ἤρχισεν ἡ ἐπιστημονικὴ μελέτη αὐτῆς. Τοιούτωντρόπος ἀπὸ τὸν 16ον αἰῶνα αἱ ἀναλογίαι τῶν συστατικῶν, της μαύρης πυριτίδος, ἐπαυγίσθησαν εἰς 75μ. νήτρον, 12,5 ἀνθρακὸς καὶ 12,5 θεοῦ, μετὰ μικρὰς μόνον μεταβολὰς ἀπὸ χώρας εἰς χώραν.

Κατὰ τὰς ἀρχὰς τὰ συστατικὰ ἐκονοποιοῦντο καὶ ἀνεμυγνόντο ἀπλῶς. Ἡ τοιαύτη πυρίτις ἦτο λίαν βραδυκαῖα, παρουσάζε μεγάλαν ἀνομοιογένειαν, πολλὰ ἀνωμαλίας καὶ ἀπῆται μακροχρόνια ὅπλα. Βραδύτερον ἡ πρόοδος της ἐπιστήμης ἐπέτρεψε τελειότεραν καθαρότητα τῶν συστατικῶν, θεοῦ, νήτρον, ἀνθρακὸς. Τὰ συστατικὰ αὐτὰ ἐκονοποιοῦντο καλῶς, ἀνεμυγνόντο καλῶς, ὑγραίνοντο καὶ ὑπεβάλλοντο εἰς πίεσιν. Οἱ πλακύντες ἐθραύοντο εἰς εἰδικὰ μηχανήματα, οἱ δὲ κόκκοι ἐξηραίνοντο καὶ ἐλειαίνοντο. Τοιούτωντρόπος ἐπετυγχάνετο πυρίτις περισσώτερον ταχυκαῖα, τὴν ὁποίαν ἄλλωστε ἤδυνάτο νὰ καταστρώσων ἀκόμῃ περισσώτερον ταχυκαῖα ἐλαττοῦντες τὴν διάμετρον τῶν κόκκων.

Ἡ σημερινὴ κατεργασία της μαύρης πυριτίδος ἐλάχιστα διαφέρει της προηγουμένης. Σήμερον μετεχειρίζονται πρὸς τελειότεραν ἀνάμεικτον, μύλον μετὰ σιδηροῦς κυλίνδρους ὁμοίους ὡς πρὸς τὴν διάστασιν μετὰ μύλους τῶν ἐλαιουργείων. Μετ' ἀρετὴν ἐξηραίνονται εἰς εἰς τοὺς μύλους τὸ μίγμα, ὅπερ λόγῳ της τριβῆς ἐξηραίνεται ἀρετὰ, ὑποβάλλεται εἰς πίεσιν καὶ ἡ περαιτέρω κατεργασία τελεῖται ὡς ἀνωτέρω.

Ἐπὶ 5 σχεδὸν αἰῶνας ἐκυρίαρχε ἡ μαύρη πυρίτις ἀποκτήσασα πλείστας ἐφευρέσεις, τῶν ἐν πολέμῳ ὅσον καὶ κυνηγίῳ ὅσον καὶ εἰς τὴν καθ' ὅλου βιομηχανίαν, πολλὰς τῶν ὁποίων διατηρεῖ ἀκόμῃ καὶ σήμερον.

Σὺν τῷ χρόνῳ ὅμως ἡ διαρκὴς αὐξάνουσα πρόοδος της ἐπιστήμης καὶ της βιομηχανίας ἐπέβαλλον εἰς τὸν ἄνθρωπον τὴν ἀναζήτησιν ἐτέρας πυριτίδος καὶ ἐτέρας ἐκρηκτικῶν ὑλῶν.

Πρῶτος ὅστις ἠδύνησε νὰ προσβάλῃ τὴν σύστασιν της μαύρης πυριτίδος ἦτο ὁ Γάλλος Bertholet. Οὗτος ἐξήγησε ν' ἀνακαταστήσῃ τὸ νήτρον μετὰ χλωρικὴν ἀντικατάστασιν. Τρομερὰ ὅμως ἐκρηκτικὴ μετὰ ἀρετὰ θύματα τὸν ἠνάγκασε νὰ ἐγκαταλείψῃ τὰς προσπάθειάς του, τὰς ὁποίας πολὺ βραδύτερον ἐπανελάβον ἄλλοι ἐπιστήμονες.

Ἡ τοιαύτη πυρίτις λόγῳ τοῦ ὅτι παρουσάζε πολλοὺς κινδύνους καὶ ἄλλα μειονεκτήματα, ἐγκατελείφθη ὁλοσχερῶς.

Μετὰ τὸν Bertholet καὶ κατὰ τὸ 1799 ὁ Ἀγγλὸς Howard ἐπέτυχεν τὴν κατασκευὴν τοῦ βροντώδους ὑδραργύρου, καὶ διὰ διαλύσεως ὑδραργύρου εἰς

ὕδατος οὐσιώδης διαφορά μετὰ τὴν ποικίαν καὶ κληρονομικῆς. Προκειμένου περὶ βαμβακοπυριτίδος διὰ νὰ δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ εἰς κληρονομικὰς ἀπὸ τὴν ἰδιότητα της νὰ ἀποστῇ κατὰ τὴν ἀνάγκην διαφορῶν ἀναγνάνων.

Ἐν τῷ τοιοῦτον θέλωμεν λεπτομερῶς εἰς τὴν διάλυσιν. Καταπίπτει ἐν ἀσφαλῆ ἄλλοτε. Λευκὸν κατ' ἐξοχὴν ἐκρηκτικόν, μετὰ τὴν σύντομον αὐτὴν ἀνασκόπησην δι' ἀναμείξεως μετὰ χλωρῆς τῆς ἱστορίας της πυριτίδος δὲν θεωροῦμεν ἀπολύτως ἀντιμῶν, τῶν ὁποίων νὰ τὸνισαμεν ὅτι παρὰ τροποποιήσιν, κ.λ.π. ἀποτελεῖ τὸ πρῶτον τὰς καταστροφὰς, τὰς ὁποίας ὡς διαίτητον συστατικόν τῶν καφύλων ἐκρηκτικῶν μέσων ἐπιφέρει εἰς τὴν ἀντόπισιν τῶν χρησιμοποιουμένων διασπῶν, συνετέλεσεν ἐν τῷ τοιοῦτον τὰ πολεμικὰ καὶ κληρονομικὰ ὅπλα, ὅποια εἰς τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν πρῶτον τῶν καφύλων διαφορῶν εἰδῶν. Ὅπως καὶ προηγουμένως εἰπομεν ἡ πυρίτις ἐπιφέρει μίαν ἰσότητα ἡ πυρίτις ἐπιφέρει μίαν ἰσότητα τῶν ἀνθρώπων γένος ἐπιφέρει αὐτὴν ἐπὶ τὴν ἀνθρώπινον φύσιν.

Μερικὰς δεκαετηρίδας βραδύτερον κατὰ τὸ 1832 ὁ Γάλλος χημικὸς Βραμάτιν κυριαρχίαν της σκέψεως ἐπὶ ἡμῶν δι' ἐμβαπτίσεως ἀμύλου, καὶ πάντοτε ἀυθαίρετον ὕλην. Ἐξῆς εἶναι τὸ κυριώτερον συστατικόν τοῦ τοιοῦτον τῶν ἐκρηκτικῶν ἀνθρώπων, ἐντὸς νηκτοῦ ὀξέος (azma for n) ἀνακατῆς τὰς εἰσβολὰς τῶν ἐπὶ τὴν παρασκευὴν λευκῆς οὐδὲν ἀντιμῶν βαρβαρῶν καὶ νὰ κατατίθῃ ἐν ἑρμῇ ἢ τοῦ λίαν εὐφλεκτοῦ. Ἢ τὴν δουλειάν της ἀρχαίας ὥμας τὰς ἐργασίας τοῦ Bracconot, ὅς ἐποχῆς καὶ τοῦ μεσάνιους. Ὁ δὲ νὰ θεωρηθῇ ὡς ὁ πρόδρομος τῶν ὁλοσχερῶς ἐπωφελομένων τῶν κολοσσοβαμβακοπυριτίδος, ἐκρηκτικῶν ὁ Ρεβῆλιν δυνάμενος της πυριτίδος ἡδυνήθη καὶ ἄλλοι ἐξ ὧν ὁ Dumas ἐπὶ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὰ ἔγκατα της γῆς τὴν κατασκευὴν εὐφλεκτοῦ οὐσίας νὰ ἀνεῖρη μεταλλεῖα, ἀνθρακοντὸν χάρτον καὶ γενικῶς ἐκ διαφόρων, πετρέλαια, κ.λ.π. τὰ ὅποια πάειδων κυριαρχῇ. Ὁ τρόπος τοῦ ὅπου τὸ ἐπέτρεψεν μετὰ διαφορά πλοῖα μετ' ἐκείνων ὅν ἐφήρμοσε τὸ πρῶτον τὰ λοιπὰ μηχανήματα νὰ ὑπερκεντῇ Bracconot, δηλ. δι' ἐμβαπτίσεως τὰ ὑπὸ της φύσεως θετῆς ἐκρηκτικῆς ἡ τοῦ χάρτου ἐντὸς νηκτοῦ ὀξέος πυκνῶν.

Τὸ 1846 ὁ Ἑλβετὸς Sehoenbatt τὴν ζοῖαν ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέρας κατεσκεύασε τὴν βαμβακοπυρίτιδα πλὴν εὐχάριστον. ἐμβαπτίσεως τὸν βάμβακος ἐντὸς μάλιστ' ἀνωτέρως ἐπιστημονικῆς ἀπόματος νηκτοῦ καὶ θετικῶν ὀξέος, ὡς ἡ πυρίτις παρέσχεον ἐπίσης ση-τελευταῖον τοῦτο ὀξὺ, ὅπερ κοινῶς ἰσχυρίζονται ὡφέλειαν, διότι αὐτὸς μὲν γεται σπέρτο τοῦ βιτριολίου, χρησιμοποίησεν εἰς τὸν ἄνθρωπον τερασταῖα ἡνα κρατῇ τὸ προκείμενον κατὰ τὴν κρίσιν, τὰς ὁποίας οὗτος ποικιλοτρόπως τῆς βαμβακοπυριτίδος ὡς μελετῶν ἤχη εἰς πλείστα ὅσα καὶ ἐμπόδιζε τὴν ἀραίωσιν τοῦ μίγματος ἀποκαταστήσας εἰς τὴν ἐπιτοῦ, ὅπερ θὰ ἐπέφερε πλείστας ὕλην καὶ τὴν πρακτικὴν ζωὴν, ἀφ' ἧς βλάβας εἰς αὐτὴν.

Πάσαι ὁμοίαι ἀνωτέρω οὐσίαι ἡ βαθέως εἰς τὴν κατανόησιν τῶν λίαν ἀσάφεις καὶ ἀνεφλέγοντο ἀπαικῶν δυνάμεων καὶ της φιλοσοφίας μάτος. Διὰ τοῦτο δὲν ἔτυχον βιώσιμους φύσεις καὶ ν' ἀντιληφθῇ ὅτι μερικῶς ἐφευρέσεις. Αἱ σοφιστικαὶ προσπάθειαι ἐκρηκτικῶν συνδυαζόμενα εἶναι ικανὰ νὰ το ἐν Αὐστρία ὅπου εἶχον κατοχυρωθῇσιν ὅλα τὰ φαινόμενα τοῦ σύμ-μῃ ἐπιτύχουν μίαν ὅπως δῆποτε κινήσιν, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐτάθησαν νὰ σταθερότητα. Εἶχον ἰδούσαι ἐκεῖ ἡμεν ὑπὸ της δημιουργίας.

Ἐργασίας πρὸς παραγωγὴν βαμβακοπυριτίδος, ἡ δὲ Αὐστριακὴ Κυβέρνησις εἶχε παραγγείλῃ καὶ 30 πυροβόλας αἵτινες θὰ ἐκρηκνόντο μετὰ τὴν νῆαν πυρίτιδα. Κατόπιν ὅμως συνεχῶν ἐκρηκτικῶν ἡνακαταστήσασιν νὰ ἐγκαταλείψῃ καθεὶ προσπάθειαν.

Ἐν μέσῳ της τοιαύτης ἀπελπισίας τῶν ἐπιστημονῶν ὅπως διαμαρτυροῦντο τὸν τοιοῦτον ἀνεφάνη ὁ Ἀγγλὸς Abel τὸ 1865. Οὗτος πρῶτος ἀπῆλθεν τὸν βάμβακα ἀπὸ τὰ ἐκρηκτικὰ καὶ κατὰ τὴν παραγωγὴν της βαμβακοπυριτίδος, τὴν ὑπέβαλε εἰς πολλὰ πύματα καὶ θραύσας μέχρις ὅτου ἐμεθόδῳ ἐφευρεθείσης ὑπ' αὐτοῦ ἐβαιοῦτο ὅτι ἡ σταθεροποίησις ἦτο ἀρετὰ καλὴ. Ἡ τοιούτωντρόπος ἐπιτυγνομένης ἀρετῆς ὑφίσταται νὰ διατηρηθῇ πολλὴν καιρὸν. Ἐν ἑρμῇ κατασκευῇ καὶ διατηρείται ἐπίσης ἐπ' ἀρετῶν τῶν.

Μετὰ τὰς ἐργασίας τοῦ Abel πλείστα ἐργαστήρια ἰδρύθησαν εἰς ὅλον τὸν κόσμον. Ἡ παραγωγὴ της βαμβακοπυριτίδος ἐπολαπλασιάζετο ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέρας καὶ νέαι τελεοποιήσεις ἐπετεύχθησαν καὶ ἐπιτυγχάνονται ὡς πρὶν σταθερότητα της.

Παράλληλως πρὸς τὴν βαμβακοπυρίτιδα πολυάριθμοι ἄλλοι ἐκρηκτικαὶ οὐσίαι ἀνεκαλύφθησαν. Ἐκ τούτων θ' ἀναφέρωμεν μόνον τὴν νητρογλυκερίνην, ἥτις εἶναι ὑγρὸν γλυκὸν ἀποκρῶνον δι' ἐπίδρασιν της γλυκερίνης εἰς μίγμα νηκτοῦ καὶ θετικῶν ὀξέος.

Ἡ νητρογλυκερίνη ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἀρετὴν εἶναι ὑγρὸν γλυκὸν ἀποκρῶνον δι' ἐπίδρασιν της γλυκερίνης εἰς μίγμα νηκτοῦ καὶ θετικῶν ὀξέος.

Ἡ νητρογλυκερίνη ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἀρετὴν εἶναι ὑγρὸν γλυκὸν ἀποκρῶνον δι' ἐπίδρασιν της γλυκερίνης εἰς μίγμα νηκτοῦ καὶ θετικῶν ὀξέος.

Αἱ τοιαῦται πυριτίδες ἐν χρήσει πολλὰς χώρας καὶ σήμερον ἀκόμῃ παρουσάζουν μεγάλαν δύναμιν.

Συνγρόνους μετὰ τὴν χρησιμοποιηθῆναι της βαμβακοπυριτίδος διὰ πολεμικοῦς, ὁ ἄνθρωπος ἐξήγησε τὴν χρησιμοποιήσιν της καὶ διὰ τὴν κληρονομικὴν καὶ εἰς μὲν τὴν μαύρην πυρίτιδα,

ὅπως οὐσιώδης διαφορά μετὰ τὴν ποικίαν καὶ κληρονομικῆς. Προκειμένου περὶ βαμβακοπυριτίδος διὰ νὰ δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ εἰς κληρονομικὰς ἀπὸ τὴν ἰδιότητα της νὰ ἀποστῇ κατὰ τὴν ἀνάγκην διαφορῶν ἀναγνάνων.

Ἐν τῷ τοιοῦτον θέλωμεν λεπτομερῶς εἰς τὴν διάλυσιν. Καταπίπτει ἐν ἀσφαλῆ ἄλλοτε. Λευκὸν κατ' ἐξοχὴν ἐκρηκτικόν, μετὰ τὴν σύντομον αὐτὴν ἀνασκόπησην δι' ἀναμείξεως μετὰ χλωρῆς τῆς ἱστορίας της πυριτίδος δὲν θεωροῦμεν ἀπολύτως ἀντιμῶν, τῶν ὁποίων νὰ τὸνισαμεν ὅτι παρὰ τροποποιήσιν, κ.λ.π. ἀποτελεῖ τὸ πρῶτον τὰς καταστροφὰς, τὰς ὁποίας ὡς διαίτητον συστατικόν τῶν καφύλων ἐκρηκτικῶν μέσων ἐπιφέρει εἰς τὴν ἀντόπισιν τῶν χρησιμοποιουμένων διασπῶν, συνετέλεσεν ἐν τῷ τοιοῦτον τὰ πολεμικὰ καὶ κληρονομικὰ ὅπλα, ὅποια εἰς τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν πρῶτον τῶν καφύλων διαφορῶν εἰδῶν. Ὅπως καὶ προηγουμένως εἰπομεν ἡ πυρίτις ἐπιφέρει μίαν ἰσότητα ἡ πυρίτις ἐπιφέρει μίαν ἰσότητα τῶν ἀνθρώπων γένος ἐπιφέρει αὐτὴν ἐπὶ τὴν ἀνθρώπινον φύσιν.

Μερικὰς δεκαετηρίδας βραδύτερον κατὰ τὸ 1832 ὁ Γάλλος χημικὸς Βραμάτιν κυριαρχίαν της σκέψεως ἐπὶ ἡμῶν δι' ἐμβαπτίσεως ἀμύλου, καὶ πάντοτε ἀυθαίρετον ὕλην. Ἐξῆς εἶναι τὸ κυριώτερον συστατικόν τοῦ τοιοῦτον τῶν ἐκρηκτικῶν ἀνθρώπων, ἐντὸς νηκτοῦ ὀξέος (azma for n) ἀνακατῆς τὰς εἰσβολὰς τῶν ἐπὶ τὴν παρασκευὴν λευκῆς οὐδὲν ἀντιμῶν βαρβαρῶν καὶ νὰ κατατίθῃ ἐν ἑρμῇ ἢ τοῦ λίαν εὐφλεκτοῦ. Ἢ τὴν δουλειάν της ἀρχαίας ὥμας τὰς ἐργασίας τοῦ Bracconot, ὅς ἐποχῆς καὶ τοῦ μεσάνιους. Ὁ δὲ νὰ θεωρη

ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΟΝ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΚΔΡΟΜΑΙ

Ὁ «ΚΥΝΗΓΟΣ», ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ του νὰ παρακολουθῇ καὶ ὀλιγομελεῖς κυνηγετικάς ἐκδρομάς, καθιέρωσε τὴν στήλην ταύτην, εἰς ἣν ὁ ἀναγράφωνται δι' ὀλίγων, τὰ τῶν ἐκδρομῶν τούτων, οἱ ἀποτελέσματα τὰ κυνηγετικά. Παρακαλοῦμεν ὅθεν καὶ τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις κ.κ. κυνηγούς, ὅπως μᾶς ἀποστέλλωσι τοιαύτας ἀνταποκρίσεις, μὲ ἀληθινὰ ὅμως...ἀποτελέσματα...

Μὲ τὸν τελευταῖον χιονόκαιρο, οἱ κυνηγοὶ τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ἐξεστράτευσαν πάνοπλοι, εἰς τὰ περὶχωρα τῆς Ἀττικῆς πρὸς ἀνέυρεσιν θηράματος. Ὅμιλοι ἐσχηματίσθησαν, αἱ κυνηγετικαὶ προετοιμασίαι ἐξετελέσθησαν ἐσπευσμένως καὶ διαφόρου εἶδους μεταφορικὰ μέσα ἐτέθησαν ἐν χρήσει, πρὸς μεταφορὰν τῶν κυνηγῶν εἰς μέρη ὅπου ὑπῆρχε πιθανότης (περίματος) κυνηγίου. Οἱ ὅμιλοι ἐγράφησαν πρὸς τὸ Μάξι, τὸ Τατόι, Μπιογιάντι Μαραθῶνα καὶ Κάλαιον.

Εἰς ὅμιλος, αποτελούμενος ἀπὸ τοὺς κ.κ. Π. Ὁκταράτον, Λουκᾶν Μάντζαρη, Κανελόπουλον, Κοσμ. Κουλεντιανὸν καὶ Ἀλεξ. Δασκαλόπουλον μετέβη εἰς τὸ Μάξι. Τὸ χιονόνερο ἔπεφτε συνεχῶς καὶ ἐμπόδιζε τοὺς ἀνωτέρω νὰ κυνηγῶν εὐκόλως, καὶ νὰ διακρίνουν καλά.

Τὰ σκυλιὰ - καὶ εἶχαν θαυμαστά-ὑπέφεραν πολὺ καὶ δυνέψαχναν. Τὸ ἕνα μετὰ τὸ ἄλλο ἔπασαν παγωμένα δυὸ σκυλιὰ. Ὁ Ἰατρός Μάτζαρος εἶχε προβλέψει καὶ εἶχε προμηθευθῇ ἐνέσεις. Καὶ μὲ αὐτὰς συνήλθον τὰ δυσισχυμένα σκυλιὰ.

Οἱ ἀνωτέρω ἐκυνήγησαν περὶ τὴν ἡμισέαν ὥραν καὶ ἐσκότωσαν 30 μπεκάτσες. Ἐπέστρεψαν στὸ χάνι, διενεπρέψαν καὶ τὴν ἐπομένην ἐπανέλαβον τὸ κυνήγι.

Κατόρθωσαν, παρ' ὅλον τὸν ἄθλιο καιρὸ, νὰ σκοτώσουν ἀκόμη 23 μπεκάτσες, οἱ τέσσαρες κυνηγοί. ἔκτος τοῦ ἐνός ὅστις ἐπροΐμησε τὸ τζάκι τοῦ χανιτζῆ. Καὶ τοῦτο, διότι τὸν ἡμποδίζαν τὰ... χοιρᾶ τῶν ἐνδύματα, τὸ δόλοικο σεντόνι τοῦ χιονιοῦ καὶ τὸ διαβρολεμένο κρῖον.

Ἡ ἐπιτυχία τοῦ ὁμίλου τούτου, ἦταν ἀπὸ τίς περὶ καλές.

Ἐπίσης εἰς τὸ Μάξι μετέβη καὶ ὅμιλος αποτελούμενος ἐκ τῶν κ.κ. Σωκρ. Ἰγγλέση, Γ. Μπρούσκαρη, Θ. Φιλάνη, Πλουμιστοῦ καὶ Γ. Γιακουμιδάκη. Ἐκ τούτων, τὸν κ. Γ. Μπρούσκαρη, παρέσυρεν ὁ σκύλος του γιὰ λαγούς, χωρὶς ἐπιτυχίαν ὅμως. Οἱ λοιποὶ, ἐντὸς ὀλίγης ὥρας

ἐσκότωσαν 32 μπεκάτσες καὶ δύο πάπιες.

Ὁ γνωστὸς τρέφ. κ. Πίτλιγγερ, ὁ ἔχων καταγάγῃ ἀρκετὰς σκοπευτικὰς νίκας μέχρι τοῦδε, μετέβη πρὸ ἡμερῶν, μετὰ τοῦ ἱατροῦ κ. Λεονάρδου εἰς τὰ Καλύβια, γιὰ κυνήγι. Ἐπεδόθησαν ἀμφότεροι στὸ κυνήγι περιστριῶν καὶ ἐσκότωσαν 14 τοιαῦτα.

Εἰς τὸ Μάξι ἐπίσης, πρὸ τριήμερου μετέβη καὶ ἄλλος ὅμιλος κυνηγῶν ἀποτελούμενος ἀπὸ τοὺς κ.κ. Εὐστρ. Μαϊχόν, Α. Διασίντον, Ε. Μπακολούρη καὶ Μ. Φρονίσταν. Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἡμερησίου κυνηγίου τῶν δὲν ὑπῆρξαν τόσον ἱκανοποιητικά, λόγῳ ἑλλείψεως θηράματος.

Ἐπίσης τὴν προτελευταίαν ἡμέραν τῆς λήξεως τοῦ κυνηγίου τοῦ λαγοῦ, ὅμας ἀποτελούμεν ἐκ τῶν κ.κ. Ἀδελφῶν Μπούσκαρη, Αλ. Νικολοπούλου καὶ Γ. Γιακουμιδάκη μετέβη εἰς τὰ Παληοκούντουρα καὶ κατόρθωσαν νὰ ξεσκαρίσῃ δυὸ λαγούς μὲ τὰ θαυμάσια λαγωνικά ποῦ διέδετε Ὁ ἕνας ἔπεσε κεραυνοβόλως κυνηγηθείς. Ὁ ἕτερος ἔλαβε τὴν πρὸς τὴν εἰσαγγελίαν ἄγουσαν...

Ρεδιάδης καὶ Σπυρ. Μπαρπαρέσσος. Οἱ ἀνωτέρω συνοδευόμενοι καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Καρατζᾶ ἢ Τσάρου, ἐσκότωσαν 60 περίπου μπεκάτσες καὶ 45 πάπιες καὶ μπεκατσίνια. Σκέπτονται δὲ νὰ ἐπανέλθουν... δριμύτεροι.

Φ.

ΙΣΤΙΙΑΙΑ

Ἡ κυνηγετικὴ χειμερινὴ κίνησις ἐφέτος δὲν ὑπῆρξε πολὺ ζωηρὰ διότι αἱ μπεκάτσες αἰτίνες ἔπασαν ἀκολουθήσασαι τὴν πεσοῦσαν χιῶνα, παρέμεινον μόνον τριήμερον ἀκολουθήσασαι τὴν διάλυσιν αὐτῆς καὶ ἀπελθεῖν εἰς τὰ δάση καὶ τοὺς λόγγους, ἐν ᾧ ἀπεναντίας πάπια ἄγριες μᾶς ἐπεσκέφθησαν ἀφθονες καὶ ἐξακολουθοῦν ἀκόμη νὰ παραμένουν ἐν τῇ ἐνταύθα Λίμνῃ.

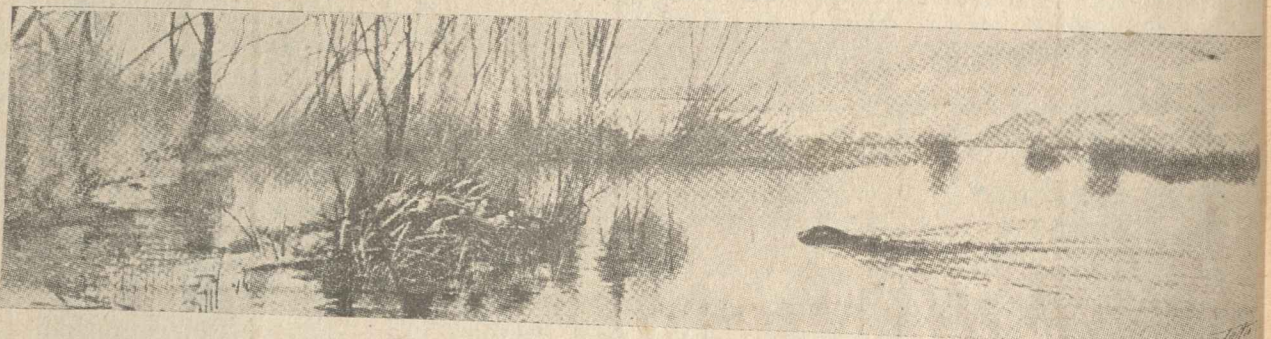
Τὸ ρεκόρ στὶς μπεκάτσες ἔχει ὁ ἄριστος κυνηγὸς τῆς πόλεως μᾶς σωφὲρ κ. Δημ. Κουλουριώτης φονεύσας περὶ τὰς 300 μέχρι τοῦδε. Δεύτερος ἀκολουθεῖ ὁ ἐπίσης σωφὲρ κ. Γ. Δήμενας φονεύσας περὶ τὰς 150, τρίτος ὁ πρόεδρος τοῦ κυνηγ. Σωματείου κ. Ἀλ. Καλέμης καὶ κομήτης αὐτοῦ κ. Ἰω. Ματθαίος καφεπώλης, φονεύσαντες περὶ τὰς 75 ἕκαστος. Ἀκολουθοῦσι οἱ Δημ. Ματθαίος, καὶ Ἰω. Βλαχογιάννης ἢ Βρονταράς ἐπικαλούμενος, μὲ τὸν περὶφημον καὶ μεγαλόσωμον ὡς ὄνον κύνα του «Μόρτην» ἐπικαλούμενον καὶ φημιζόμενον διὰ τὴν τεμπελιά του. Ἐπίσης ὁ ἐμποροεράτης κ. Σπ. Παπα-

καίφοδαίνας ἅπαντας τοὺς κυνηγ. τοῦ Σωματείου μὲ τὰ ἐκλεκτότερα πρωτότυπα κυνήγ. εἶδη, συντείναν τὴν ἐπιτυχίαν αὐτὴν διὰ τῶν παρ' αὐτὸν γημιζομένων (ιδίως ἐφευρέσεως φουσιγγίων «ἀνάπνων ἰντεάλ» καὶ μακρὰ «Γκρα - νουά» ἐπομένως εἶναι ἀσυνγχαρητῆριον, πολὺ περισσότερον διὰ τὰς ἀόκνους φροντίδας του διὰ εὐδόωσιν τοῦ κυνηγ. Σωματείου οὗτινος ὑπῆρξε ὁ πρωτεργάτης θεμελιωτής.

Μ. Ζ.

ΣΑΜΟΣ - ΒΑΘΥ

Παρὰ τὰ τελευταῖα ψυχρὰ, ἐλέγστον κυνήγι περσιῶν παρεληφθῆναι εἰς τὴν περιφέρειάν μας. Δυστυχῶς παρατηρεῖται μεγάλη ἑλλειψὶς ἐν μικρῶν - λαγῶν καὶ περδικῶν. Τοῦτο στενοχωρεῖ, ὀλοκληρὸν τὸ κυνηγετικὸν κόσμον τοῦ Λιμέν. Βαθέος, ὅστις φοβούμενος πάντε ἑλλειψιν ἐνδημικῶν θηραμάτων μελετᾷ τὴν λήψιν μέτρων δραστηριοτήτων. Ἐν τῶν κυριωτέρων μέτρων τοῦ προτείνου οἱ κυνηγοί, εἰς ἡ ἀπαγόρευσις τῆς θήρας ἐπὶ ἔτος, εἰς ὥρισμένην περιοχὴν, ἢ κατορθωθῇ νὰ πολλαπλασιασθῇ τὰ θηράματα. Ἐπίσης ὁ κυνηγ. κὸς Σύλλογος Βαθέος, ἔλαβεν ἀπόφασιν, νὰ ἐξαπολύσῃ μερ-

ΔΙΣΤΟ - ΕΥΒΟΙΑΣ

Μὲ τὸ τελευταῖον κρῖον, ἀφίχθησαν ἀρκετοὶ κυνηγοὶ ἐς Ἀθηνῶν, γιὰ τὸ κυνήγι τῆς πάπιας.

Ἐνας ὅμιλος ἐκ τῶν κ.κ. Ἐλευθ. Κωνσταντοπούλου, Ἀντων. Κουτούβαλη, Ἀνδρέα Μελά καὶ Βασίλ. Νικολετοπούλου, εἶχε καλὴν ἐπιτυχίαν. Ἐντὸς ὀλίγων ὥρῶν ἐσκότωσαν 68 πάπιες.

Ἐπίσης εἰς ὅμιλος ἐκ τῶν κ.κ. Παπαδημητρίου, Καμπάνη καὶ τῆς κυρίας Καμπάνη, ἐσκότωσαν 42 πάπιες.

Πάπιες ἐδῶ, ὑπάρχουν ἀφθονες Α. Κ.

ΑΙΔΗΨΟΣ

Ἀρκετὸν περσιῶν θήραμα ἔπασαν εἰς τὴν περιοχὴν μας, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι καὶ Πειραιεῖς δεξιόσχαι κυνηγοί, ἔκαμαν τὴν ἐμφανισίν των.

Μπεκάτσες ἀρκετές, πάπιες καὶ μπεκατσίνια ἀφθονα, ἔπασαν ὑπὸ τὰ βλήματα τῶν σκοπευτῶν.

Ἐπιτυχίαν σημαντικὴν ἔσχον οἱ θαυμάσιοι κυνηγοὶ κ.κ. Δευκαλ.

διώτης ὅστις πολλὰ δαπανᾷ γιὰ τὸ κυνήγι.

Δεινὸς ἐπίσης κυνηγὸς σημειώσας ἀρκετὰς ἐπιτυχίας, τυγχάνει, καὶ ὁ Διευθυντὴς τοῦ ἐνταύθα ὑποκαταστήματος τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς κ. Στ. Νικολαΐδης φημιζόμενος διὰ τὴν μεγάλην σκοπευτικὴν του ταχύτητα.

Εἰς τὸ κυνήγιον τῆς ἀγριοπάπιας ἔχουσι τὸ ρεκόρ ἐφέτος οἱ κ.κ. Κωνστ. Αἰβαλιώτης γεωργὸς ἐκ Ν. Χωρίου καὶ ὁ φαρμακοποιὸς κ. Γ. Κουμινιώτης, φονεύσαντες ἅχοι τοῦδε ἀνω τῶν 300 ἕκαστος, ἐπίσης ἀρκετὰς ἐφόνευσαν καὶ ὁ Χαρ. Κουμπουράς μεταχειριζόμενος ἅπαντες προΐτιδα «Ἰντεάλ» τοῦ Ἑλληνικοῦ Πυρροδοποιείου.

Εἰς τοὺς λαγούς τὸ ρεκόρ ἔχει ὁ κ. Ἐπ. Πάππος ἀντιπρόεδρος τοῦ Σωματείου, σκόλισας τὸν ἀνατολ. τοῖχον τῆς οἰκίας τοῦ μετὰ πενήντα περίπου δέσματα τῶν παρ' αὐτοῦ φονευθέντων λαγῶν.

Ἐπίσης καὶ ὁ Σωτ. Μπαλωμένος ὅστις ἔχει τὴν δεινότητα καὶ τὸ βλέμμα τοσοῦτον ἐξηρασμένον εἰς τὸ νὰ βλέπῃ τοὺς λαγούς εἰς τὸ γιγασκί των σημειωθῆτω ὅμως ὅτι ποτὲ δὲν πυροβολεῖ ἐάν πρῶτα δὲν τοὺς σκαρίσει φωνάζων «βῆζι», καὶ τοὺς πυροβολεῖ πάντοτε φεύγοντας, ἀποτελεσματικῶς.

Ἀλματικὴν πρόδον ἔχει ἐπιφέρει εἰς τὴν πόλιν μας ὁ ἄριστος κυνηγός, ὄπλο ποιός, γραμματεὺς τοῦ κυνηγ. Συλλόγου καὶ ἐμπορος κυνηγ. εἰδῶν κ. Ζήσης Μπούκας, πλουτίσας τὸ Κατάστημά του

ξεύγη περδικῶν, εἰς τὴν νῆσον, καὶ προκαλέσῃ ἀπαγορευτικὴν διάταξιν κυνηγίου πρὸς πολλαπλασιασμὸν τοῦ θηράματος.

Κ. Α.

ΠΑΛΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΚΥΝΗΓΩΝ

Ντοφάκι, μαπαρούτι, πουλιά καὶ λαγοὶ
Καὶ τῶφλα στὰ πλοῦτη καὶ τῶφλα στὴ γῆ
Ἄν θὲς νὰ μὴ γένης ποτὲ φθισικός
Στὰ δάση νὰ μένῃς ἐδῶ κυνηγός.

Τσοφὴ καὶ ἄλλα τὰ δυν' καθαρά
Ὁλόφωτο ἡμέρα καὶ κοθα νεοά.
Λαγοὶ καὶ πουλάκια, πουλιά καὶ λαγοὶ
Κι ἄγνὰ θημασάκια σ' ἀγνώστη γῆ.

Ἄν θὲς νὰ μὴ γένης ποτὲ φθισικός
Στὰ δάση νὰ μένῃς ἐδῶ κυνηγός.
Ντοφάκι, μαπαρούτι, πουλιά καὶ λαγοὶ
Καὶ τῶφλα στὰ πλοῦτη καὶ τῶφλα στὴ γῆ.

Ι. ΠΑΛΗΣ